

*LE STORIE
di Emma*

LA ROMANA DAL 1947

LE STORIE di Emma

Emma scriitoare

Mă numesc Emma și sunt o scriitoare.

Știți cum am devenit cea mai mare fetiță-scriitoare din toate timpurile? Vă povestesc eu. O vedeam des pe mătușa mea care desena cu un pix de culoare neagră niște simboluri foarte ciudate pe foi albe.

Doar că acele semne nu semănau cu nimic din ce văzusem vreodată: nu arătau ca animale, nici ca flori și nici ca persoane.

Unele aveau forme ondulate, altele zimțate, altele pătrate. „Emma, aceste semne - spunea mătușa - sunt litere.” „Litere?”, mă gândeam eu. „Și nu sunt doar acestea! Sunt 31!” Am rămas uluită și intrigată. Trebuie neapărat să le învăț pe de rost și, mai ales, să le scriu. „AĂÂBCDEFGHIÎJKLMNOPSȘTȚUVWXYZ!” recita cu voce tare mătușa mea. Iar eu mă pierdeam ca într-o pădure necunoscută.

Mătușa mi le desena pe toate, de la prima până la ultima, pe o foaie albă de hârtie și mi le pronunța încet. O făcea foarte încet, ca să le rețin mai bine. „Acum încearcă tu! Urmează-mă!”, îmi zicea, și așa am început să le copiez și să le citesc rând pe rând cu mătușa. A... Ă... Â... B... C... D... E... “E ca Emma!” strigam de bucurie. „Exact”, surâdea mătușa. Eram într-atât de fericită, încât înainte de a merge la culcare repetam alfabetul ca pe o poezie dată de învățătoare.

Am atârnat foaia plină cu litere pe peretele camerei mele de parcă ar fi fost un desen sau o fotografie care îmi amintea de mătușă. Din acel moment am înțeles că atunci când voi fi mare voi deveni scriitoare. Pentru că literele îmi plăceau grozav.

LE STORIE di Emma

Le puteam uni împreună în orice fel doream și fără să-mi dau seama, deveneam deja scriitoare. E+M+M+A, Emma! M+Ă+T+U+Ș+Ă, mătușă! Să unești literele e ca și cum ai rezolva un mic puzzle. De aceea când i-am învățat acest joc pe prietenii mei de la grădiniță, toți au început să se distreze inventând cuvinte noi de la zero.

*Continuă să citești
toate poveștile Emmei!*

LA ROMANA DAL 1947

